

καθίσταντο βραχύτεραι, καθ' ὅσον τὸ διάστημα τοῦ χώρου τὸ ὄποιον διήρχετο ἡλαττοῦτο. Παρατηρήσας δὲ ἀκριβέστερον, εὗρεν ὅτι ὁ χρόνος μεταξὺ δύο δονήσεων ἡτον ὁ ἀντός, εἴτε μεγαλείτερον ἡτο τὸ διάστημα τοῦ χώρου, τὸ ὄποιον διέτρεχεν ὁ πολυελαῖος, εἴτε μικρότερον. Ἀφοῦ δὲ δί' ἐπανειλημμένων πειραμάτων ἔθενθιανθή περὶ τῆς ἀλγηθείας τῶν παρατηρήσεών του, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ κατεσκεύασε μικρόν τι ἐργαλεῖον ἔχον βάρους τι κρεμάμενον, διὰ τῶν δονήσεων δὲ τούτου ἡδύνατο νὰ ἔξαριθσῃ τὸν χρόνον τοῦ ασφιγμοῦ. Τὸ μικρὸν τοῦτο ἐργαλεῖον ὑπῆρξε τὸ πρῶτον, διὰ τοῦ ὄποιου ἥρχισε νὰ μετρήται ὁ χρόνος, ἔγνοιες δὲ καὶ τὴν ὁδὸν πρὸς κατασκευὴν τῶν φρολογίων. τὰ ὄποια τὴν σήμερον ἀποτελοῦντι τοσοῦτον ἀναγκαῖον μέρος πάσης οἰκίας. "Ωστε βλέπομεν, διὰ ἀκόμη καὶ πρᾶγμα τοσοῦτον ἀσήμαντον, ἵσον αἱ δονήσεις πολυελαῖου τινᾶς, προσεκτικῶς ἔθεταιζομενον δύναται νὰ παραγάγῃ ἀποτελέσματα σπουδαῖα καὶ χρήσιμα εἰς τὸν κόσμον.

• Ο Πελακαργός.

Ο Πελαργὸς εἶναι πτηνὸν πασίγνωστον καθ' ὅλας τὰς θερμοὺς χώρας, κτίζων τὴν φωλεάν του ἐπὶ τῆς δροφῆς οἰκιῶν, καπνοδόχων, ἢ γηραιῶν δένδρων. Εἶναι δὲ πτηνὸν χρησιμώτατον εἰς τὸν ἀνθρωπὸν, διότι καθαρίζει τὸν τόπον ἀπὸ ὅφεις, βατράχους καὶ ἄλλα ἔρπετά, σκώληκας, ποντικούς, μικρὰ πτηνά, ἰχθύας κλπ. καὶ διὰ τούτο οὐ μόνον δὲν καταδιώκεται, ἀλλὰ καὶ τὸ περιποιοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν τούτων, οἱ δὲ Οὐθωμανοί καὶ τὸ σέβονται ὡς ιερόν.

Εἶναι πτηνὸν ἀποδημητικὸν ἔρχόμενον εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸν Μάρτιον καὶ ἐπανακάμπτον καὶ

κοπάδια εἰς τὴν Ἀφρικὴν τὸν Σεπτέμβριον. "Οταν ἀναπαύεται, ἡ κοιμᾶται, ἴσταται ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ποδὸς καὶ στρέφων ἐπακουμδεῖ τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς ὥσχεως· φωνὴν δὲν ἔκβαλλε καμιάν, κάμνει δμως διὰ τοῦ ράμφους του κρότον τινά, διότι δὲν εἶναι δυσάρεστο: εἰς τὴν ἀκοήν. Εἶναι δὲ πρᾶξος καὶ ἔξημεροῦται εὐχόλως, ἀλλὰ τότε δὲν τεχνογονεῖ χάνει δὲ καὶ τὴν ζωηρότητα του καθιστάμενος μελαγχολικός!

Κατὰ τὴν ὀρχαῖαν μυθολογίαν ἡ Ἀντιγόνη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου, βασιλέως τῆς Τρωάδος, μετεβλήθη εἰς Πελαργὸν ὑπὸ τῆς Ήρας, διότι ἔκσυχήθη ὅτι ἡτο ὡραιοτέρα ἐκείνης ἀλλ' ἡ φθονερά θεά δὲν τῆς ἀφήρεσε καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἀξιεράστους ἴδιάτητας· ἐπομένως ἔθεωρείτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς προσωπειομένη εὐσέβεια, συζυγική καὶ υἱική ἀγάπη, εὐγνωμοσύνη καὶ ἔγκρατεια· εἰς τινὰς δὲ κύρως καὶ ἐλατρεύετο· εἰς τὴν Αἴγυπτον παρίστατο διὰ τῶν ιερογλυφικῶν ὡς σύμβολον εὐσεβείας καὶ φιλανθρωπίας.

Οἱ Ὀλλαγδοί, τῶν ὄποιων ἡ χώρα εἶναι πλήρης διδάτων, περιποιοῦνται μεγάλως τοὺς Πελαργούς, διότι, ὡς εἴπομεν, καθαρίζουσι τὴν χώραν ἀπὸ παντὸς εἴδους ἔρπετῶν.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΤΙΣ ΚΥΡΩΝ.

Περίφημός τις ἀστρονόμος, ὁ Ἀγγλος Huggins, εἶχε κύνα τινὰ ὀνομαζόμενον «Κέπλερ», ὃστις ἡτο προκριμένος μὲ ἔκτακτον εὐφυτὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἔθαυμάζετο ἀπὸ δλους. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐπιστημονικῶν γυμνάσεων, διὰ τὰς ὄποιας ἔθαυμάζετο, ἡτο καὶ ἡ ὑπὸ αὐτοῦ λύσις σειρᾶς τίνος ἀριθμητικῶν προβλημάτων, τὰ ὄποια τῷ ἐπρότεινεν ὁ κύριος του. Οὗτω λ. χ. ἐδὲν ἥρωτάτο ποία ἡτον ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα τοῦ 9, ἀπεκρίνετο διὰ τριῶν γαυγισμῶν, ἐὰν ἔζητείτο παρ' ἀδτοῦ ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα τοῦ 16, ἡ ἀπόκρισις ἡτο τέσσαρα γαυγίσματα. Πρὸς τούτοις ἔλιε καὶ προβλήματα ἔτει δυσκλέωτα, ὡς λ. χ. τὸ νὰ προσθέτη 7 καὶ 8, νὰ διαιρῇ τὸ ἄθροισμα ἀβτῶν διὰ τοῦ 3, νὰ πολλαπλασιάζῃ δὲ τὸ ἔξαγομενον διὰ τοῦ 2. Εἰς τοιαῦτα ζητήματα δύκών Κέπλερ ἔδιον περισσοτέραν προσοχὴν, δεικνύων ἐνίστε καὶ δλίγενταν ἀμφισβολίαν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν γαυγισμάτων, πάντοτε δμως ἡ λύσις τε ἡτον δρῦη. Η ἀνταμοιβὴ τῆς δρῦης λύσεως ἑκάστου πριβλήματος ἡτο τεμάχιον πλακουντίς, τὸ ὄποιον ὁ κύριος του ἔκρατει εἰς τὴν χειρά του. Οὐδέποτε δμως διεύθυνεν διά Κέπλερ τὰ βλέμματά του πρὸς τὸ πλακούντιον, ἀλλ' ἐτήρει τὰς δρυφαλμούς του προσηλωμένους εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου του μέχρι τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος, διτε καὶ ἐλαύδανε τὴν ἀνταμοιβὴν τῆς δρῦης του!